

[Aksel Larsen.]

Men jeg opretholder min mening, og jeg kunne udmærket vel underbygge den, hvis jeg havde tid dertil og anså det for nødvendigt, med henvisning til en hel mængde endnu ikke glemte eksempler fra besættelsestiden, begyndende med højesteretspræsidentens ikke alene af hele folket og det, man kalder offentligheden, men også af regering og rigsdag i 1945 på det skarpeste fordømte optræden. Og så kunne jeg være gået videre og have påvist, hvorledes domstolene dengang var absolut villige til på trods af folkets retsbevidsthed og også på trods af, hvad der tjente Danmarks tarv, på trods af grundlovsbestemmelser o. s. v. at optræde i overensstemmelse med den da siddende regerings ønsker. Jeg nærer efter det ærede medlem hr. Thestrups virksomhed ved dette lovforslag, såvel under det forberedende stadium som nu, da afgørelsen skal træffes, aldeles ingen tvivl om, at vi også her står med et eksempel, der bekræfter retten til at nære mistillid til danske domstole.

Når i den forbindelse det ærede medlem hr. Hans Hækkerup siger, at det er urigtigt, når jeg påstår, at den uskyldigste strejke kan belægges med dødsstraf, kan jeg ikke begribe, at det ærede medlem kan sige noget sådant. I lovforslagets § 98, som den nu er foreslået, tales der i stk. 1 om den, som foretager en handling, der sigter til ved udenlandsk bistand, ved magtanvendelse eller ved trusel derom at bringe den danske stat under fremmed herredømme o. s. v., og så siges det i stk. 2:

„Efter bestemmelsen i stk. 1 straffes også den, som med det nævnte formål iværksætter mere omfattende sabotage, produktions- eller trafikstandsning, samt den, der deltager i sådan foranstaltning vidende om, hvortil handlingen sigter.“

Produktions- eller trafikstandsning, det er formentlig i de fleste tilfælde strejke. Det straffes meget strengt, i krigstilfælde med dødsstraf, hvis forslaget om dødsstraf vedtages, og hvorvidt strejkerne er uskyldige eller ej, afhænger naturligvis af det formål, hvormed de er iværksat, og af de strejkendes subjektive indstilling; men deres subjektive indstilling bedømmes af regeringen, anklagemyndigheden og domstolene, der som sagt under den sidste besættelse viste en beklagelig lyst og evne til at følge regering og anklagemyndighed.

Justitsministeren kender intet til den ordning, kriminalpolitiet har med skytte- og gymnastikforeningerne. Jeg henstiller til justitsministeren på den givne foranledning

at skaffe sig viden derom, så vi ved tredje behandling af dette lovforslag kan få de fornødne oplysninger, og jeg henstiller til justitsministeren samtidig at skaffe sig oplysning om, hvilke andre foreninger kriminalpolitiet har sådanne aftaler med. Jeg henstiller endvidere til justitsministeren ved tredje behandling, hvis det ikke sker her, at udtale sig om, hvorvidt justitsministeren finder det demokratisk, at kriminalpolitiet udøver en sådan virksomhed, og at kriminalpolitiet råder over politiske kartoteker over denne befolkning og anvender dem.

Det ærede medlem hr. Hans Hækkerup angriber min efter hans påstand voldsomt demagogiske tale. Den slags kan jeg tage mig let, for man har fra den side en evne til altid at karakterisere som demagogi og agitation, hvad man ved det er håbløst at forsøge sagligt at imødegå. Jeg er kommet med en række saglige argumenter, kritiske overfor de enkelte punkter i lovforslaget, og dem har det ærede medlem hr. Hans Hækkerup slet ikke følt trang til at beskæftige sig med. Det ærede medlem beskæftiger sig faktisk kun med et par stykker af dem, og det gør han på den måde, at han siger, jeg skulle have sagt, at hvis § 79 havde eksisteret for 20 år siden, var det gået sådan og sådan. Jeg henstiller til det ærede medlem at forsøge at høre efter; jeg synes, jeg taler tydeligt nok. Jeg sagde, at hvis denne lov som helhed, som den er foreslået her, havde eksisteret for 20 år siden, ville og måtte det, hvis loven skulle følges, være gået sådan og sådan.

Så siger det ærede medlem hr. Hans Hækkerup med hensyn til udtrykket: fjenden, at det skal naturligvis forstås sådan, at den, der begår handlingen, skal have den opfattelse, at han arbejder for fjenden. Ja, men det er aldeles ikke noget kriterium. Hvem der er fjenden, det kan skifte; det vil først vise sig, når det er afsløret, så først vil det kunne lade sig gøre for staten at gribe ind, aldeles ikke før. Derfor er det en paragraf, der har tilbagevirkende betydning.

Det ærede medlem hr. Hans Hækkerup siger, at vi tidligere har givet tilslutning til en femtekolonne lov. Det har vi også; vi har udtrykt ønske om at være med til at udarbejde den, men ikke fået lov dertil. Resultatet er dette makværk, som aldeles ikke er nogen femtekolonne lov, men en lov til understøttelse af amerikanernes bestræbelser i Danmark og til undertrykkelse af alle dem, som modsætter sig disse. Selvfølgelig har vi i 1945 stemt for straffe-